

הַפְּקִידָה

לאוניברסיטה אין מנהל אחד, יש הרבה מנהלים. אני לא יודעת, אם נחמה מנהלת או פקידת. אם אני שואל על הלמודים, אומרים לי לדבר עם נחמה. אתה שואל, למה לא בא המורה היום? בבקשה לשאל את נחמה. יש חשבון עם האוניברסיטה, אני הולך אל נחמה.

מתי נחמה במשרד? נחמה במשרד לפני השוערים ונחמה במשרד גם אחרי השוערים. נחמה יושבת במשרד. הטלפון מצלצל כל היום ונחמה עונה על כל השאלות. על השולחן של נחמה מכונה והיא כותבת במכונה. היא כותבת עברית, היא כותבת אנגלית. היא יודעת הרבה ועובדת הרבה.

שִׁיחָה-טֶלֶפּוֹן

שִׁיחָה א'

הַטֶּלֶפּוֹן מַצְלָצָל.
הלו, הלו.

מי מדבר?
חנה מדברת.
שלום חנה.

שלום יוסף! אתה יודע, יוסף, באיזו שעה נחמה במשרד? כן, חנה, אני יודע. מתי נחמה במשרד? היא כל הזמן במשרד. היא מתחילה את העבודה בשעה שבע וחצי ($\frac{1}{2}$) בדיק. היא הולכת הביתה אחרי כל הפקידים. את לא יודעת, חנה? תודה לך, יוסף, עכשו אני יודעת.

שיהה ב'

שלום. פה בית-החרשת "פרידס".

שלום. אדון גדווני במשרדים?

לא. מי מדבר?

פה חיים צור מדבר. מתי הוא במשרדים?

אדון גדווני בא למשרדים בשעה שתים-עשרה (12). עכשו הוא בבית-החרשת, מספר הטלפון: ארבע, שבע, שלוש, שתים (4732).

תודה, אני יודע את מספר הטלפון. אבל עכשו הוא לא שם. אני מצלצל כל השבוע. אני מצלצל כל יום, אני מצלצל כל היום: בוקר מצלצל, בערב מצלצל. אני מצלצל ושאל: אםה עכשו אדון גדווני? בבית-החרשת או מרים: הוא במשרדים. במשרדים אומרם: הוא בבית-החרשת. אםה אדון גדווני? אני שואל.

סליחה, אבל אדון גדווני עכשו לא פה.

אדון גדווני לא פה ולא שם. ואני שואל ושאל: אםה גדווני? אםה גדווני?!

שעות - הקבלה

במשרדים:

לפונה"צ - לפניו הזרים 9-12

אחה"צ - אחרי הזרים 4-6

שְׁעָוָר שְׁבִיעִי: שְׁבַע הַיּוֹם בְּשִׁבּוּעַ

הַיּוֹם בְּשִׁבּוּעַ:

- יום רביעי – יום ד' (דלת)
- יום חמישי – יום ה' (הא)
- יום שני – יום ו' (ווע) (ערב-שבת)
- יום שלישי – יום ז' (לייל-שבת) שֶׁבַת (מושאי-שבת)

- יום ראשון – יום א' (אלף)
- יום שני – יום ב' (בית)
- יום שלישי – יום ג' (גימל)

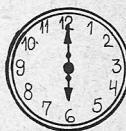

עֲשֵׂר וְעֶשֶׂר דָקּוֹת

שְׁשׁ וְחֲמַשׁ דָקּוֹת

שְׁבַע פְּחֻות רְבָע

שְׁשׁ וְרַבֵּע

שְׁשׁ (בְּדִיקָה)

מִסְפָּרִים: 28 תַּלְמִידִים – 48 תַּלְמִידּוֹת. 33 פְּקִידִים – 53 פְּקִידּוֹת.
84 פּוֹעֲלִים – 74 פּוֹעֲלּוֹת. 97 בְּנִירִים – 67 בְּנִירּוֹת.

אַנְחָנוּ עַזְמָדוֹת
אַתָּנוּ עַזְמָדוֹת
הֵן עַזְמָדוֹת

אַנְחָנוּ עַזְמָדים
אַתָּם עַזְמָדים
הֵם עַזְמָדים

אָנָי עַזְמָדָת
אַתָּה עַזְמָדָת
הִיא עַזְמָדָת

אָנָי עַזְמָד
אַתָּה עַזְמָד
הִיא עַזְמָד

מְלָא

אַנְחָנוּ גּוּמָרוֹת
אַתָּנוּ _____
הֵן _____

אַנְחָנוּ _____
אַתָּם _____
הֵם _____

אָנָי גּוּמָרָת
אַתָּה _____
הִיא _____

אָנָי גּוּמָר
אַתָּה _____
הִיא _____

שער שְׁבִיעִי : הַוָּא יֹדֵע אֶת הַפֵּל

אני לומד בבית לפני השער. אנחנו עומדים יחד לפני האוטובוס. אני עומד אחריו יצחק ולפני גدعון. סליהו!
אני עומד לפני האיש זהה.

לפני

מתי בא האוטובוס? מתי אתה הולך לעובדך? מתי אתה
לומד? מתי אתה מתחילה בעובדך? מתי אתה אומר את
השער?

מתי?

הוא לומד הרבה וידע הרבה. אני עובד הרבה.
הוא ידע מעט. הוא ידע פחות מכל תלמידים.
כל העולים לומדים עברית. הוא ידע את הפל. אני עובד
כל היום. כל יום אני עובד.

הרבה

פחות

כל

רשימה 7

בדיווק	שבוע	אדין	משרד
RICEVUTA	קבלה	תודה	מנהל dirigo
MENO	פחות	סליהו	פקיד
הרבה	comincio	שאללה	מכונה MACchina
לפני PRIMA	מצילצל	דקה MINUTO	חשבון
DAVANTO A...	אייזה-אייזו?	אין	אם SE
	יש	מליא PIENO	מתי